

הוכן ע"י כולל עיון הדף

1

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא קמא דף נו.

אמר רבה מתניתין מיירי בחתרה, מה הדין בדלהלן?

בכותל בריא	בכותל רעוע	
פטור	פטור	למ"ד תחילתו בפשיעה וסופו באונס פטור ¹
פטור ²	חייב	למ"ד תחילתו בפשיעה וסופו באונס חייב

בבא קמא דף נו:

מסרו לרועה נכנס הרועה תחתיו, מה דין הראשון?

מסרו לאדם אחר	מסרו לברזיליה - תלמידו	
חייב	פטור	לרבא דשומר שמסר לשומר חייב
פטור	פטור	למ"ד שומר שמסר לשומר פטור

מה דין שומר אבידה?

ומה הטעם	מה הדין	
דלא קיבל ממנו שום הנאה	כשומר חנם - ופטור מגניבה ואבידה	לרבה
(א) דנפטר מלתת פרוטה לענין דעוסק במצוה ³ (ב) התורה שעיבדה אותו בעל כרחו ⁴	כשומר שכר - וחייב בגניבה ואבידה	לרב יוסף

¹ ולפי המ"ד הזה דברי רבה קאי על הרישא של המשנה, גבי נפרצה בלילה או שפרצוה לסטים וכו', ועל זה אמר רבה שמיירי כשהבהמה חתרה, ובכותל רעוע, דאם מיירי בכותל בריא - אפי' לא חתרה הבהמה את הכותל אלא נפל מעצמו, ג"כ פטורים הבעלים דהוי אונס. ועתה שמיירי בכותל רעוע - ה"ז תחילתו בפשיעה דהכותל עלול ליפול, וסופו באונס שלא נפל הכותל מעצמו אלא הבהמה חתרה, וס"ל להאי מ"ד דגם בכה"ג פטור. אכן למ"ד דתחילתו בפשיעה וסופו באונס חייב, אי אפשר לאוקמי לרבה ארישא, דבחתרה בכותל רעוע באמת חייב, ובכותל בריא פטור אפי' אם לא חתרה.

² ומיירי אפי' שלא חתרה, ודברי רבה קאי על הסיפא דמתניתין, שאמרה: שאם הניחה בחמה או שמסרה לחש"ו ויצאה והזיקה חייב, ועל זה אמר רבה שחייב אפי' חתרה. וחשוב זה אפי' למ"ד תחילתו בפשיעה וסופו באונס פטור, דכאן הכל פשיעה הוא, דידוע הוא שאם משאיר את הבהמה בחמה כל טצדקא דאית לה למיעבד עבדא ונפקא, ולכן אפי' אם חתרה את הכותל לא חשוב אונס. ³ וביארו התוס' (בד"ה בההיא), שאין הכוונה שפטור מלתת צדקה כל היום, אלא רק בשעה שעוסק באבידה הוא נפטור.

⁴ פ"י, דסתם שומר הוי שומר חנם הוא משום שכשהם מקבלים מרצונם ודעתם - אין דעתם לשמור בחנם יותר משמירה מפשיעה ולכן פטור מגניבה ואבידה. אולם כשחייב השמירה הוא בעל כרחו מדין התורה, ודאי שצריך לעשות שמירה טובה השומרת גם מגניבה ואבידה, ואין זה תלוי בדעתו לקבל על עצמו רק שמירה פחותה מפשיעה.